

III AUa 1005/13

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2014 roku

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Anna Polak (spr.)
Sędziowie:	SA Urszula Iwanowska del. SSO Beata Górka

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2014 roku na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania H. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o wznowienie postępowania

na skutek apelacji ubezpieczonego od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie, VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 29 sierpnia 2013 roku, sygn. akt VI U 3343/12

postanawia:

umorzyć postępowanie apelacyjne

del. SSO Beata Górka SSA Anna Polak SSA Urszula Iwanowska

Sygn. akt III AUa 1005/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 3 kwietnia 2012 roku Sąd Okręgowy w Szczecinie, w sprawie o sygn. akt VI U 1849/11 oddalił odwołanie H. B. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 12 października 2011 roku, znak: (...)wstrzymującej wypłatę przyznanej wcześniej ubezpieczonej emerytury.

Wyrok ten uprawomocnił się w Sądzie I instancji.

H. B. w dniu 4 grudnia 2012 roku wniosła skargę o wznowienie postępowania zakończonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 3 kwietnia 2012 roku i wypłatę zaległych świadczeń emerytalnych z należnymi odsetkami. Skarżąca wskazała, że podstawę wznowienia postępowania stanowi wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 roku, sygn. akt K2/2012, w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 roku bez konieczności rozwiązania stosunku pracy. Ubezpieczona wniosła także o wznowienie wypłaty świadczeń emerytalnych na warunkach i na podstawie okoliczności występujących przed wydaniem w/w decyzji z uwzględnieniem należnych przeliczeń i waloryzacji.

Pismem z dnia 19 lutego 2013 roku ubezpieczona ograniczyła swoje roszczenie względem organu rentowego jedynie do wypłaty świadczenia za okres od 1 października 2011 roku do 21 listopada 2012 roku wraz z należnymi odsetkami do dnia wypłaty.

Organ rentowy wniósł o oddalenie skargi w zakresie, w jakim ubezpieczona żąda wypłaty wstrzymanych świadczeń emerytalnych za okres od dnia zawieszenia wypłaty emerytury wraz z należnymi odsetkami za zwłokę. Organ rentowy podniósł, że dopiero z chwilą ogłoszenia wyroku Trybunału Konstytucyjnego w Dzienniku Ustaw z 2012 roku, pod pozycją 1285 tj. począwszy od dnia 22 listopada 2012 roku, utracił moc prawną art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 roku o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w zakresie w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed dniem 1 stycznia 2011 roku bez konieczności rozwiązania stosunku pracy. Organ rentowy wskazał, że zgodnie z art. 190 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i z tym dniem następuje utrata mocy obowiązującej aktu normatywnego, którego dotyczy orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego.

Wyrokiem z dnia 29 sierpnia 2013r. Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VI Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił skargę. Sąd wskazał, że rozstrzygnięcie Trybunału Konstytucyjnego w sprawie K 2/12 odnosi się tylko do tych ubezpieczonych, którzy nabyli prawo do emerytury w okresie od 8 stycznia 2009r. do 31 grudnia 2010r. Ubezpieczona zatem nie należy do kręgu osób, których dotyczy ten wyrok albowiem przyznano jej prawo do emerytury od 1 grudnia 2003r.

Apelację od tego wyroku wywiodła ubezpieczona, podkreślając między innymi, że zostało złamane jej konstytucyjne prawo wynikające z art. 2 Konstytucji RP oraz zasada równego traktowania obywateli.

Organ rentowy nie wniósł odpowiedzi na apelację.

W piśmie z dnia 13 stycznia 2014r. ubezpieczona cofnęła apelację.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Postępowanie odwoławcze należało umorzyć w związku z cofnięciem apelacji.

Zgodnie z art. 391 § 2 k.p.c. w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu. Przy czym, cofnięcie apelacji jest czynnością dyspozycyjną strony, która nie podlega kontroli sądu (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 2000 r., III CZP 6/00, Prok. i Pr. 2000/10/37). Jednakże w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych powyższa czynność z uwagi na treść art. 469 k.p.c., który stanowi, że Sąd uzna zawarcie ugody, cofnięcie pozwu, sprzeciwu lub środka odwoławczego oraz zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia za niedopuszczalne także wówczas, gdyby czynność ta naruszała słuszny interes pracownika lub ubezpieczonego, podlega kontroli Sądu.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, ubezpieczona skutecznie dokonał czynności procesowej – cofnięcia apelacji, a brak jest przesłanek do uznania, iż czynność ta narusza słuszny interes ubezpieczonej H. B. (art. 469 k.p.c.), skoro orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego jak słusznie wskazał Sąd Okręgowy nie ma zastosowania do ubezpieczonej.

Z uwagi na powyższe Sąd Apelacyjny uznał, że cofnięcie apelacji nie narusza prawa, w tym słusznego interesu H. B. i dlatego na podstawie art. 391 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie apelacyjne.

del. SSo Beata Górńska SSA Anna Polak SSA Urszula Iwanowska